

have Penge til at afholde disse mange Udgifter, som i det væsentlige netop komme den store Befolkning til gode.“ Det er Dialektik. Først er der ikke nogen Trang, men et Par Spalter efter maa vi have Penge til alle de store Ventereformer.

Den ærede Ordfører i det andet Ting konkluderede paa den Maade, at vi skulle have en Toldlov „der hviler i sig selv“. Dette meget fine Udtryk skal forstaas paa den Maade, at man nu skulde komme ind paa, at Toldloven skulde selv give Kompensation. Man skulde paa selve Toldloven have Kompensation for de Nedsættelser, som man vil gøre, og det siges derom, at det er en meget stor Indrømmelse, man gør lige over for de Anskuelser, som have gjort sig gældende i dette Ting. Det er fortræffeligt, at Folketinget efterhaanden kommer til at indse Rigtigheden af de Anskuelser, vi have gjort gældende. Det er kun en lille Smule Skade, at man er saa langsom i Opfattelsen, at det har været saa mange Aar, inden man er kommen til at faa den i sig selv meget sunde og naturlige Opfattelse. Det fik nu endda være. Men hvad man dog virkelig havde et naturligt Krav paa, naar denne Udtalelse fremkom fra den ærede Ordførers Side i det andet Ting, var; forekommer det mig, at faa at vide, paa hvilken Maade man vilde tænke sig dette ført igennem. Det er ikke nok nu paa en Gang at sige, vi ville have en i sig selv hvilende Toldlov. Vi skulle dog gerne have en Antydning af, hvorledes det kan lade sig gøre. Jeg nævnede i Begyndelsen af mit Foredrag, at Toldkommissionens Flertal har anvist Vejen i saa Henseende. Man gik der alle Posterne igennem; nedsatte paa alle Steder, hvor det paa nogen Maade var muligt, og hvor man mente, den store Befolkning vilde have Nytte deraf, og satte op, hvor man mente, der kunde taales en større Afgift paa Luksusartikler; og satte en moderat Beskyttelse overalt, hvor det var passende. Naar man nu vil sige: det skulle vi gøre, maa vi saa ikke faa at vide, paa hvilken Maade? Hvorfor siger man os ikke; hvorfor meddeler man os ikke, hvad man har i Sinde? Jeg har hørt den Ytring, at man tænkte sig noget saadant, som at man vilde fra-

falde den Nedsættelse, der hidtil har været Enighed om paa Kul og Jærn, Nedsættelsen af Tolden paa Kul, som spiller en ikke ringe Rolle, er vist ikke ubehagelig for mange Medlemmer af dette Ting; men som alligevel ville lade det passere, saaledes som det nu kunde gaa. Men hvorledes med Jærnet og den ret betydelige Sum, som der er Tale om? Ja, om denne og Kultolden maa jeg sige, at hvis man nu paa en Gang vilde sige: Nej, nu skulde de ikke ophæves, saa vilde man jo fuldstændig vende op og ned paa de Grundsætninger, som med Hensyn til disse Artikler have været fælles for begge Ting i en lang Række af Aar. Det vilde være noget fuldstændig nyt og det modsatte af, hvad man hidtil har gjort. Er det da Meningen — jeg ved det ikke — at man ikke vil nedsætte Tolden paa andre Ting, f. Eks. Kaffe, Petroleum o. s. v.? Men det vil dog være til Skade for den store Befolkning; og det kan man dog ikke ville gøre. Men hvilken Vej vil man saa gaa? Der er ingen Ting paa selve Toldloven, man vil kunne forhøje, thi hvad Forhøjelsen paa Luksusvarer angaar, kan man jo dog heller ikke der gaa ud over en vis Grænse, idet Tolden ellers let kommer til at virke som en prohibitiv Told, saa man slet intet faar ind, medens man dog skulde gennemføre et Toldlovsfor-slag, der ikke medfører, at visse Luksus-sager i det hele taget ikke komme til at blive indførte. Men hvad vil man da gøre, naar man gaar ud fra det Udgangspunkt at ville nedsætte med Millioner de Poster, jeg har nævnt, naar man ikke vil sige det ringeste til Antydning af, hvorledes noget saadant skulde kunne gøres. Desuagtet synes det, at man et Øjeblik nærrede den Tanke, at det kunde falde Landstinget ind at optage dette Spørgsmaal under Overvejelse 14 Dage før Samlingens ordinære Slutning, et saa umaadelig vanskeligt Spørgsmaal, som det vilde være, naar man nu skulde til at tage alle de enkelte Punkter op og veje mod hinanden, hvad og hvor meget man kunde nedsætte, og hvad man kunde forhøje noget. De almindelige Love kunne være svære nok at behandle. I den er der saa og saa mange Paragraffer, flere eller færre; men en Toldlov har lige saa mange Paragraffer, som den har Posi-